

לוח עמוד הימני בזיה"ק למתקן מדבש וילך		
חלקה ד' - פרשיות וויהי		
מתקן מדבש	וילגא	יום
תקסנו	רב ל' ג' ע"א	ראשון
תקעב	רב ל' ע"ב	שני
תקענ'ה-תקפוד	רב ל' ע"א	שלישי
רב ל' ע"ב, רל' ע"א	רב ע"י	רביעי
רב ל' ע"ב, רל' ע"א	חמיישי	חמישי
תקצ'ו-תרג	רב ל' ע"ב	שישי
תרג-תרט	רלה ע"א	שב"ק

זוהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבש על הפרשה

"לבעזה חי"ת ע"י מרכז מתוק מדבש"ת. ד. 5135 ירושלים

עלון מס' 148

פרשת נצבים תשפ"א ר' ה תשפ"ב

ענין עשר המדרגות שבישראל במעמד הר סיני

אמר רבי שמעון, רישוי דעתם בלהודיהו, נוקבי בלהודיהו, חמש דרגין לימינא, וחמש דרגין לשמאלא, הדא הוא דכתיב (דברים כט ט) אטם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם, ראשיכם, שבטייכם, זקניכם, ושוטרייכם, כל איש וגוי, הדא חמש דרגין לימינא. וחמש דרגין לשמאלא מען איינון, היינו דכתיב (שם פסוק י) טפכם, נשיכם, וגרך אשר בקרוב מחנייה, מהחטב עזיך, עד שאטב דרגין לשמאלא, בלהו דרגין אתפקנו בגונא דלעילא, לקבעוון ירצה אל אחסנת עלמין עשר אמירות, דבאו תליין כל פקידין וכל זכונות, וכל ירותת אחסנא דאיינון חולקא טבא דישראל.

הקב"ה הסכימים שרשבי יפרש הדברים המתומים ולגנותם

אמר ליה, אוריתא כלל סתים וגליא, ושמיה קדישא סתים וגליא, וכתיב (דברים כט כה)

מתוק מדבש

נתנו כען של מעלה נגד העשר ספירות, לקבעוון ירצה ישראל אחסנת עלמין עשר אמירות כנגד ירושה ישראלי נחלת עולמים את עשרה הדברים בשתי הלוחות, חמיש דברות בלהו אחד שבימיין, וחמש דברות בלהו שני שבשמייל, דבאו תליין כל פקידין וכל זכונות שביהם תלויות כל המצאות וכל הוכחות, וכל ירותת אחסנא דאיינון חולקא טבא דישראל וכל ירושת נחלה, כלומר כל התורה שכחוב ושבעל פה שם חלק הטוב של ישראל. יתרו דף פב ע"א, ובכיאורינו ברך ו עמ' קשו ענין

ענין עשר המדרגות שבישראל

במעמד הר סיני

אמר רבי שמעון, רישוי דעתם בלהודיהו ראש העם היו עומדים [במעמד הר סיני] לבדם, רישוי דעתם בלהודיהו ראש השבטים לבדם, נוקבי בלהודיהו הנכבד לבדן, חמש דרגין לימינא וחמש דרגין לשמאלא חמיש מדרגות עמדו לימין וחמש מדרגות לשמאלו הדא הוא דכתיב אטם נצבים היום כלכם לפני היה אלהיכם, כי זקניכם, כי ושוטרייכם, כי כל איש ישראל, הדא חמש דרגין לימינא הרי חמיש מדרגות שעמדו לימין כנגד החמשה חסדים. וחמש דרגין לשמאלא מען איינון ומה הם החמש מדרגות לשמאלו, ואמר היינו דכתיב, כי טפכם, כי נשיכם, כי וגרך אשר בקרוב מחנייה, כי מהחטב עזיך, כי עד שאטב מיםיך, הדא חמש דרגין לשמאלא הרי חמיש מדרגות לשמאלו כנגד החמש גבורות, בלהו דרגין אתפקנו בגונא דלעילא כל עשר מדרגות האלו

הקב"ה הסכימים שרשבי יפרש

הדברים המתומים ולגנותם

אמר ליה רבי אבא לרבי יהודה, אוריתא כלל סתים וגליא התורה כולה היא סתומה וגלואה, ושמיה קדישא סתים וגליא, וכן שמו הקדוש הוא סתום וגלוי, ויש הבדל גדול בין הנסתורות שהם מגי [ספרות] ראשוןות, לבין הנגולות שהם מז' [ספרות] תחתונות, כי שם צריך

הנסתירות ליהו"ה אלהינו"ו והנגולות לנו ולבניינו, הדאות רשו לשאלא ולעינא ולאספela בָּהו ומןידע בָּהו, אבל הנסתירות ליהו"ה אלהינו"ו, דיליה איננו וליה אתחזין, דמאן יכול למנידע ולאתדפקא דעתוי סתימא, וכל שפנ לمسئל.

פא חזי, לית רשו לבני עלה למים למימר מלין סתימא ולפרשא לנו, בר בוצינא קדיישא רב שמעון, דהא קדשא בריך הוא אסתപם על ידו, ובгин דרא דיליה רשיקא הוא לעילא ותטא, ועל דא מלין אטמור באתגלייא על ידו, ולא יהא דרא כדרא דא דאייה שארי בגניה, עד דיתמי מלפאת מישחא.

ראש השנה

התפלה שקולה בכל המצות

בירח שבעאה, הרא הוא דכתיב (תהלים פא ד) תקעו בחודש שופר בפסה ליום חגנו, Mai בפסה בירח דאטפסיא ביה סירה.

בההוא זמנה דאטפסיאת מגיה, אייה אמרת לישראל דיתקנון צלוטין במאכלין טבין, מפקודין דעתה, צלוטה שקידא בכל פקודין.

מתוק מדבר

התפלה שקולה בכל המצות

בירח שבעאה בחודש השבעי דהינו בראש השנה, שאו כל עולם האzielות חוו להיות כמו שהיה בעת בריאת העולם, לכן המלכות היא חוזרת בסוד נקודה [קטנה] כמו שהיתה בעת הבריאה, הרא הוא דכתיב והוא שוכח תקעו בחודש שופר בפסה ליום חגנו ומפרש מי בפסה מה פירושו, ואמר בירח דאטפסיא ביה סירה באחדרה מחדש של הלבנה מתכסית בו, והיא המלכות שמתכסית מפחד התערורות הדין הקשה, שעל ידי זה ניתנה רשות להחיזונים לקטרוג על ישראל.

בההוא זמנה דאטפסיאת מגיה באותו הזמן שהשכינה מתכסית מז"א [מהחפארת], והינו בראש השנה, אייה אמרת לישראל היא אומרת לבני ישראל, דיתקנון צלוטין במאכלין טבין שיתקנו ויכינו תפילות במאכלים טובים, שיהיו לנחת רוח להקב"ה, מפקודין דעתה וכן השדרה בכונה צלוטה שקידא בכל פקודין כי התפילה שקולה בכל המצות, לפי שעיקר קיום המצות הוא כדי לברך את הנצוץן קדישין שבתווך הקליפות ולהעלותם בסוד מ"ז [התערורות מלטה], וביותר געשה זה הכרור [של הנצוץן הקדושות] על ידי התפילות, ולכן היא שcola בכל המצות. (תיקוני זהר תיקון כא דף נא ע"א, ובכיאורינו ברך יג עט' לג לד)

לשאול ולהבין ולהשכיל, וכתיב ועל זה נאמר הנסתירות ליהו"ה אלהינו"ו והנגולות לנו ולבניינו, ומפרש הנגולות לנו הינו דאות רשו לשאלא ולעינא ולאספela בָּהו שיש רשות וצריך לשאול ולעין ולהתבונן בהם ולדעת אותם, אבל הנסתירות ליהו"ה אלהינו"ו הינו דיליה איננו, וליה אתחזין שלו הם, ولو הם ראויים, ואין לנו לשאול בהם, דמאן יכול למנידע ולאתדפקא דעתוי סתימא כי מי יכול לדעת ולהשיג דעתו הסתומה של הקב"ה, כי הוא הדעת והוא הידע והוא הידע, וכל שפנ לمسئל וכל שכן שאין ראוי לשאול בידיעתו של הקב"ה כלל. (למי"ק וגרא"ה ומפרקיס)

פא חזי, לית רשו לבני עלה למים למילין סתימא ולפרשא לנו בא וראה, כי אין רשות לבני העולם לומר דברים סתוםים ולפרש אותם, בר בוצינא קדיישא רב שמעון ריך המאור הקדוש רב שמעון, דהא קדשא בריך הוא אסתפם על ידו כי הקב"ה הסכים על ידו ובגין דרא דיליה רשיקא הוא לעילא ותטא ולפי שהדור שלו רשום ומסויים למלחה ולמטה, ועל דא מלין אטמור באתגלייא על ידו כי הדורי הסודות נאמרים על ידו בಗלי, ולא יהא דרא כדרא דא דאייה שארי בגניה, עד דיתמי מלפאת מישחא ולא יהיה עוד דור נעלה כדור הזה שהוא נמצא בתוכו, עד שיבא מלך המשיח. (שלח דף קנט ע"א, ובכיאורינו ברך יג עט' לג לד)

נפשות הצדיקים משוטטות בר"ה לבקש רחמים על החיים

ביו"מ א דראש השנה דעלמא אתן, וברס"א קיימא לגבי מלכא עללה למידן עלמא, כל נפש ונפש משוטטן, ובעאן רחמי על חי.

בליליא דנפקא יומא דינא, אזילין וקא משוטטן למשמע ולמנדע מאי הויה דינא דאתן על עלמא, ולזמנין דקא מודיעין בחזוואה לח'יא.

בכח התשובה נידונים ישראל ע"י הקב"ה לבחון

תקעו בח"ד שופר בפסה ליום חגנו, Mai בפסה, ביומא דסיחרא מתחפט, ואמאי מתחפט, בגין דבר מטי רаш השנה, ייתי סמא"ל למתבע דין לבני קמי קדרשא בריך הוא, והוא יימא לייה דיבתי סחרין, והוא ייתי לשמשא עמיה, אזל למיטי סיחרא, והיא מתחפט, באן אחר מתחפט, אלא סליקת לההוא אחר דאטמר ביה במקוסה ממך אל פחקור, לפיסא לייה על בנהא.

מתוק מדבר

בכח התשובה נידונים ישראל ע"י הקב"ה לבחון

תקעו בח"ד שופר בפסה ליום חגנו, ושואל Mai בפסה מה פרושו, ומשיב ביומא דסיחרא מתחפט ביום ראש השנה שהירח שהוא סוד המלכות מתכסה בו, כי בכח התשובה של בני ישראל עולה המלכות אל ה苍ר, שם יש רק רחמים גמורים, ושם אין הפגם נראה בה כלל, ואדרבה היא מתלבנת באור העליון מכל פגם, ושואל ואמאי מתחפט ולמה מתחסת הריח, ומשיב בגין דבר מטי רаш השנה לפי שכשא ראש השנה, ייתי סמא"ל למתבע דין לבני קמי קדרשא בריך הוא בא הס"מ לחבשו לעשות דין על בניה של השכינה לפני הקב"ה, והוא יימא לייה דיבתי סחרין והקב"ה יאמר לו שיביא עדים, והוא ייתי לשמשא עמיה והוא יביא עמו את המשם, ר"ל שיקטרוג ויאמר הלא שש קצotta דז"א הנקרה שמש נגומו בעונות ישראל והוא ילך גם להביא את הריח, הינו אזל למיטי סיחרא והוא יילך גם פגומה מעונות ישראל, אבל והיא מתחפט המלכות מתחסית, כי בתוך כך עשו ישראל תשובה, ושואל באן אחר מתחפט באיזה מקום היא מתחסית, ומשיב אלא סליקת לההוא אחר אלא היא עולה למקום ההוא דאטמר ביה שנאמר בו (מניגס דג ע"ה) במקוסה ממך אל פחקור שהוא ה苍ר, וטעם עלייתה לשם לפיסא לייה על בנהא כדי לפיס את

נפשות הצדיקים משוטטות בר"ה לבקש רחמים על החיים

ביומא דראש השנה דעלמא אתן ביום ר"ה שהעולם נידון, וברס"א דינא קיימא לגבי מלכא עללה למידן עלמא וכסא הדין עומד לישב עליו מלך העולם לדון את העולם, והינו הבינה הנקראת מלך המשפט יושבת על כסא הדין, ונפשות הצדיקים חרדים על דין, וכן כל נפש ונפש משוטטן, ובעאן רחמי על חי כל נפשות הצדיקים משוטטות ומתחרבות יחד לבקש רחמים על בני אדם החיים, הינו ש碼רות תפילה ועוד לילה על קרוביהם שלא יאבדו מחמת חטא.

בליליא דנפקא יומא דינא בלילה מוצאי יום שני של יום הדין אחר שכבר נגמר הדין, נפשות הצדיקים אזילין וקא משוטטן למשמע ולמנדע מאי הויה דין דאתן על עלמא הולכות ומשוטטות לשמעו ולදעת מנסחת איזה צדיק מה היה הדין שנגור על העולם, ואחר שהוא יודעת ולזמנין דקא מודיעין בחזוואה לח'יא לפעמים הן מודיעות בחלום הלילה אל החיים, ר"ל אם תפגע נפש הצדיק בנשחת אדם ישן כשלולה למלחה וכיrho, מודיעעה לו הגורה, אם טוב כדי לבשו, ואם להפוך כדי שישוב אל ה' וירחמהו.

(תרומה דף קמ"ב ע"א, ובבוארינו ברך ז עמ' ר)

והאי היא דאמר קרא, תקעו בחידש שופר בפסח ליום חגנו, לאחר רבייה סליקת שכינה, דאתה ביה ובמקופה ממק אל תחקור, וחויבין באתחסיא פמן צרייך למידן ביןו לבינו.

בספר החיים, לימות המשיח

ואתם הדקקים ביהו"ה אלהיכ"ם חיים בכם היום, ואינון צדיקים גמורים דנקבין ונחתמין לאלטר לאלטר לחיים, וכתייבין בספרא דחיי, כמה דעת אמר ובספר חיים ברכה וכולי.

בינוניים דכלילן מחול וקדש תלין עד יום הփורים דאייהו בגונא דתיבת נח, אם פייבין בתויובטא יקבל לוזן ויתבתון לחוי.

מתוק מדבש

אלһיכ"ם חיים בכם היום, ולפי שהם דבקים בה ואינון צדיקים גמורים דנקבין ונחתמין לאלטר לחיים והם צדיקים גמורים שנכתבים ונחתמים מיד לחיים, והיינו וכתייבין בספרא דחיי ונכתבים בספר החיים, כמה דעת אמר כמו שנאמר ובספר חיים ברכה וכולי והם ישארו בחים בביאת המשיח, ועליהם נאמר יקיעס ד קדוש יאמר לו, כל הכתוב לחים בירושלים.

וממשיך ואמר **בינוניים דכלילן מחול וקדש הבינוים הכלולים מחול וקדש, בבחינת עץ הדעת טוב ורע, תלין עד יום הփורים דאייהו בגונא דתיבת נח** הם תלויים עד יום הփורים שהוא כעין תיבת נח שהוא הבינה כנ"ל, והיינו אם פייבין בתויובטא יקבל לוזן אם יחוירו בתשובה תקבל אותם הבינה שהיא בחינת יום כפורים, ויתבתון לחוי ואז גם הם יכתבו לחים.

(תיקוני זהר תיקון כא דף נד ע"ב, ובכיאורינו כרך ב עמי קנו-קעה)

הקב"ה על בניה, וזה אין אותן העונות נמסרים להס'ם, אלא נידונים בינם לבין קונם.

והאי היא דאמר קרא וזה שאמיר הכתוב תקעו בחידש שופר בפסח ליום חגנו דהינו לאתר רבייה סליקת שכינה למקום שבו עלתה השכינה, דאתה ביה שנאמר בו ובמקופה ממק אל תחקור שהוא הכתיר, וחויבין באתחסיא והעונות שהם מכוסים, פמן צרייך למידן ביןו לבין קונו, והיינו בעונות שבין אדם למקום, שעלייהם נאמר (פסליס נג מ) אשר נשוי פשע כסוי חטא, וכן כשאדם עשה תשובה, עולמים עד הכתיר ושם נתהרים. (שופטים דף ערה ע"א ברעיה מהימנא ובכיאורינו כרך ט עמי רח-רט)

בספר החיים, לימות המשיח

לשנה טובה כתוב ותחתם. ואותם הדקקים ביהו"ה

שבח דא שירטה

נראה לי רמז במתני (ר"ה טז). בראש השנה כל בא העולם עכרים לפני ית"ש הוכות לכל בא העולם מבחינת מרו"ן - ציין רשב"י ור"א בנו, דבזכותה קיימיןUILIAN ותתאיין, והוא צדיק יסוד עולם שלילו מתקיים, ובזכותה דההוא חברה 'הזהר' שגילה לנו יפקון מן גלותא לאגולה שלימה תיקון כל העולמות, על כן בראש השנה שhortzman זמן 'וכו תנסה מלכוות' - מלכות כל עולמים, עכרים לפני בניו מבני מרו"ן. (שער יששכר חדש אייר מאמר גל עני י"ח)

הזהר מקדוש"ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

